

Victoria van het Verenigd Koninkrijk: (Kensington Palace, Londen, 24 mei 1819 – Osborne House, Isle of Wight, 22 januari 1901

Alexandrina Victoria van Hannover (Kensington Palace, Londen, 24 mei 1819 – Osborne House, Isle of Wight, 22 januari 1901) was koningin van het Verenigd Koninkrijk van 1837 tot 1901 en vanaf 1877 tevens keizerin van India.

Koningin Victoria regeerde 63 jaar, zeven maanden en twee dagen en was, tot ze op 9 september 2015 werd overtroffen door koningin Elizabeth II, de langst regerende monarch in de Britse geschiedenis. Haar regeerperiode staat zowel in het Verenigd Koninkrijk als daarbuiten bekend als het Victoriaans tijdperk (the Victorian era).

Koningin van het Verenigd Koninkrijk

Periode: 1837-1901

Voorganger: Willem IV

Opvolger: Eduard VII

Keizerin van India

Periode: 1877-1901

Voorganger: --

Opvolger: Eduard VII

Tijdens het Victoriaanse tijdperk kwam de industriële revolutie van het Verenigd Koninkrijk op een hoogtepunt. Het was ook een periode van grote sociale, economische en technologische vooruitgang binnen het Verenigd Koninkrijk. Victoria's regeerperiode werd gekenmerkt door een grote uitbreiding van het Britse Rijk; tijdens deze periode bereikte het zijn hoogtepunt, onder haar regering was het Britse Rijk het grootste rijk uit de geschiedenis. Ze regeerde over gebieden in alle werelddelen.

Victoria, als telg van een bijna geheel Duitse stamboom, was de enige dochter van prins Eduard August, hertog van Kent en prinses Victoria van Saksen-Coburg-Saalfeld. Via haar vader was ze een kleindochter van koning George III en koningin Sophia Charlotte en daarmee een nicht van haar voorgangers, koning George IV en koning Willem IV. Via haar moeder was ze een nicht van koning Leopold I van België.

Koningin Victoria op jongere leeftijd.

Haar vader: prins Eduard August, hertog van Kent

Haar moeder: Victoria van Saksen-Coburg-Saalfeld

Victoria huwde met haar neef Albert van Saksen-Coburg en Gotha. Het huwelijk vond plaats op 10 februari 1840 in de Koninklijke Kapel van het St. James's Palace te Londen. Het huwelijk werd gewenst door de wederzijdse ouders, maar ook door de beide partners zelf. Albert werd niet alleen de compagnon van de koningin maar ook haar belangrijke politieke adviseur. Op die manier vond zij een vervanger voor de dominante plaats die lord Melbourne in haar jonge leven had gekregen. In het begin van het huwelijk ontstond er niettemin enige wrijving tussen de twee, omdat Albert een actieve rol wilde spelen in het landsbestuur. Dit geschil werd spoedig bijgelegd en het huwelijk groeide uit tot een groot succes.

Haar echthenoot: Albert van Saksen-Coburg en Gotha

St. James's Palace te Londen

Tijdens de eerste zwangerschap van Victoria, probeerde de achttienjarige Edward Oxford een moordaanslag te plegen op de koningin, terwijl zij samen met prins Albert in een rijtuig zat tijdens een rijtoer door Londen. Edward Oxford slaagde erin om twee schoten te lossen, maar beide kogels raakten niet het doel van Oxford. Hij werd aangeklaagd voor hoogverraad, maar hij werd vrijgesproken wegens ontoerekeningsvatbaarheid.

De moordaanslag die Edward Oxford op Victoria pleegde was niet de enige. Een tweede volgde op 29 mei in het St. James's Park te Londen. John Francis schoot op de koningin, terwijl zij in een rijtuig reed. Hij werd onmiddellijk aangehouden door politieagent William Tronche. Francis werd veroordeeld voor hoogverraad. Zijn straf was levenslange deportatie naar Australië.

Op 3 juli werd er opnieuw een aanslag gepleegd op de koningin, deze keer door de jonge John William Bean. Ook al was zijn geweer alleen geladen met papier en tabak, toch werd zijn daad veroordeeld, en hij kreeg de doodstraf. Prins Albert echter was het niet eens met deze straf en oordeelde dat de straf te zwaar was. Daarom stelde hij de Treason Act 1842 op, die werd goedgekeurd door het parlement. Onder de nieuwe wet werd een aanval met een gevaarlijk wapen in de aanwezigheid van de monarch met het oogmerk om de monarch te alarmeren, bestraft met zeven jaar gevangenisstraf en geseling. Bean werd veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf, maar noch hij, noch enig persoon die de wet in de toekomst zou overtreden, werd nog gezeseld. Ook de periode-Russell als eerste minister (1846-1852 en opnieuw van 1865-1866), waren verontrustende jaren voor koningin Victoria. In 1849 probeerde een werkloze en ontevreden ler, William Hamilton genaamd, de koningin te alarmeren door een met poeder gevuld pistool af te vuren terwijl zij een rijtoer maakte door Londen en net langs Constitution Hill kwam. William Hamilton werd veroordeeld volgens de wet van prins Albert uit 1842. Hamilton bekende en kreeg de maximumstraf van zeven jaar, maar werd uiteindelijk toch naar Australië gedeporteerd. In 1850 werd de koningin aangevallen door de gestoorde ex-legerofficier Robert Pate. Terwijl Victoria aan het rijden was in een wagen, sloeg Pate haar met zijn wandelstok waardoor haar bonnet brak. Victoria hield er kneuzingen aan over. Pate werd berecht, maar probeerde ervoor te zorgen dat hij werd veroordeeld wegens zijn waanzin. Hier bereikte hij echter niets mee en hij kreeg dezelfde straf als William Hamilton.

Samen met haar echtgenoot Albert van Saksen-Coburg en Gotha kreeg ze 9 kinderen:

- Victoria: 21 november 1840 -5 augustus 190. Princess Royal, Koningin van Pruisen, Duits keizerin. Huwde in 1857 de latere keizer Frederik III van Pruisen. Werd moeder van Wilhelm II van Duitsland en koningin Sophie van Griekenland.

Een portret van koningin Victoria, prins-gemaal Albert en hun eerste kind, prinses Victoria. Geschilderd door sir Edwin Landseer te Windsor Castle.

- Eduard: 9 november 1841 - 6 mei 1910. Prins van Wales, Koning van het Britse Rijk. Huwde in 1863 Alexandra van Denemarken. Werd vader van koning George V en koningin Maud van Noorwegen.
- Alice: 25 april 1843 - 14 december 1878. Groothertogin van Hessen-Darmstadt. Huwde in 1862 de latere groothertog Lodewijk IV van Hessen-Darmstadt. Werd moeder van groothertog Ernst Lodewijk en tsarina Alexandra Fjodorovna van Rusland.
- Alfred: 6 augustus 1844 - 30 juli 1900. Hertog van Edinburgh. Hertog van Saksen-Coburg en Gotha. Huwde in 1874 grootvorstin Maria Aleksandrovna van Rusland. Werd vader van koningin Marie van Roemenië.
- Helena: 25 mei 1846 - 9 juni 1923. Prinses van Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Augustenburg. Huwde in 1866 met Christiaan van Sleeswijk-Holstein-Sonderburg-Augustenburg
- Louise: 18 maart 1848 - 3 december 1939. Hertogin van Argyll. Huwde John Douglas Sutherland Campbell, hertog van Argyll. Huwelijk bleef kinderloos.
- Arthur: 1 mei 1850 - 16 januari 1942. Hertog van Connaught en Strathearn. Gouverneur-generaal van Canada. Huwde in 1879 Louise Margaretha van Pruisen. Dochter Margaretha was kroonprinses van Zweden

Koningin Victoria met haar derde zoon, prins Arthur

- Leopold: 7 april 1853 - 28 maart 1884. Hertog van Albany. Huwde in 1882 Helena van Waldeck-Pyrmont, zusje van koningin Emma. Werd vader van hertog Karel Eduard van Saksen-Coburg en Gotha.
- Beatrice: 14 april 1857 - 26 oktober 1944. Prinses van Battenberg. Huwde in 1885 Hendrik Maurits van Battenberg. Werd moeder van koningin Victoria Eugénie van Spanje.

Haar man, Albert, stierf plotseling op 14 december 1861 in Windsor Castle aan buiktyfus, 42 jaar oud. Zijn dood was waarschijnlijk het gevolg van de primitieve sanitaire omstandigheden in Windsor Castle. Zijn dood deed een verwoestende slag uit aan Victoria, die nog steeds zeer aangeslagen was door de dood van haar moeder eerder dat jaar. Ze nam een lange periode van rouw in acht, en ze droeg zwarte kleding voor de rest van haar leven. Ze vermeed openbare optredens en ze was nog zelden te zien in Londen. Door haar afzondering kreeg ze de bijnaam 'de weduwe van Windsor'

Albert met Victoria en hun kinderen kort voor zijn dood

Windsor Castle

Het door Victoria zelf opgelegde isolement verminderde sterk de populariteit van de monarchie en moedigde zelfs de groei aan van de republikeinse beweging. Hoewel ze wel haar officiële taken uitvoerde, verkoos Victoria, tot toenemende ergernis van haar ministers, teruggetrokken te blijven leven in haar koninklijke residenties, Balmoral Castle in Schotland, Osborne House op het Isle of Wight en Windsor Castle. Niettemin bleef zij binnen haar Huis onbetwist degene die de leiding had. Zij bemoeide zich intensief met de partnerkeuze van haar kinderen en zelfs kleinkinderen. Veel potentiële kandidaten werden gewogen en te licht gevonden. Haar kleinkinderen Victoria Melita van Saksen-Coburg en Gotha en Ernst Lodewijk van Hessen en aan de Rijn zagen zich door de oude vorstin gedwongen met elkaar een – ongelukkig – huwelijk aan te gaan. De overlevering wil dat zij haar dochters op de eerste huwelijksnacht placht voor te bereiden met de woorden

Balmoral Castle

Osborne House

Naarmate de tijd voorbij ging, begon koningin Victoria zich steeds meer te hechten aan een knecht uit Schotland, John Brown. Geruchten over een romantische verbintenis en zelfs een geheim huwelijk hebben in het verleden vaak stof doen opwaaien. Hoewel er aan beide mogelijkheden sterk getwijfeld wordt, werden er echter op haar verzoek bij haar stoffelijk overschot in de kist twee sets van herinneringen geplaatst. Aan haar rechterkant werd een van Alberts kledingstukken gelegd,

terwijl aan haar linkerhand een stuk van het haar van Brown, samen met een foto van hem werd gelegd.

Benjamin Disraeli drong er bij haar op aan de titel 'keizerin van Indië' aan te nemen. Zij aanvaardde dit eerbetoon dankbaar als beloning voor haar streven naar de enorme gebiedsuitbreiding en vergroting van de Britse macht in de wereld. Op 1 januari 1877 werd zij in Delhi tot keizerin uitgeroepen, hoewel zij zelf Brits-Indië nooit bezocht.

Koningin Victoria in 1887

De koningin vierde de vijftigste verjaardag van haar troonsbestijging op 20 juni 1887 met een banket waarvoor 50 Europese staatshoofden en vorsten waren uitgenodigd. Hoewel Victoria zich er niet bewust van was, was er door Ierse anarchisten een aanslag voorbereid. Deze Ierse anarchisten wilden de Westminster Abbey in Londen vernietigen terwijl Victoria een dienst bijwoonde ter ere van Thanksgiving Day. Toen deze moordaanslag aan het licht kwam, werd deze bekend als het Jubilee Plot. De volgende dag heeft Victoria deelgenomen aan een optocht die, in de woorden van Mark Twain, "zich uitstrekte tot de gezichtseinder in beide richtingen". Tegen die tijd was Victoria opnieuw een zeer populaire vorstin.

Westminster Abbey

Op 22 september 1896 was koningin Victoria 60 jaar koningin van het Britse Rijk. Ze ging toen koning George III voorbij als de langst regerende monarch in de Engelse, Schotse, Ierse en Britse geschiedenis. De koningin verzocht alle bijzondere openbare vieringen van het evenement uit te stellen tot 1897. Op die manier konden die vieringen samenvallen met het diamanten jubileum dat Victoria vierde op 20 juni. De minister van koloniën, Joseph Chamberlain, stelde voor dat de viering van het diamanten jubileum in het gehele Britse Rijk werd gevierd.

Op 22 januari 1901, om half zeven 's avonds, stierf koningin Victoria op 81-jarige leeftijd in de armen van haar kleinzoon, keizer Wilhelm II van Duitsland. Op dat moment had ze de hoogste leeftijd die een regerend Brits monarch ooit haalde. Victoria had 63 jaar, zeven maanden en twee dagen geregeerd. Op het moment van haar sterven was ook haar oudste zoon, vanaf dat moment koning Eduard VII, bij haar. Op haar verzoek hielpen haar zonen Eduard en Arthur, en haar kleinzoon Wilhelm haar in de kist te leggen. Ze heeft twee dagen opgebaard gelegen en werd begraven in het

Frogmore Mausoleum bij Windsor Castle, naast haar echtgenoot. Omdat Victoria niet van zwarte begrafenis hield, was iedereen gekleed in het wit. Ook werd Londen in wit en paars gekleurd om de rouw aan te geven.

Frogmore Mausoleum

Wapen van Victoria als koningin van het Verenigd Koninkrijk, met onder de Schotse variant

vzw

Metaaldere
Waandere